

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Sjette Session.

10de Møde.

Lørdagen d. 14de October.

(forts.)

H. A. Hansen (forts.): Naar Hs. Excellence har opfattet Forslaget om at anlægge Sag angaende forskjellige finansielle Spørgsmaal saaledes, at dette Forslag skulde være fremkaldt derved, at Ministeriet ikke var godt lidt, at det var lidt, saa er det en Misforståelse; thi Personerne troer jeg virkelig, at vi alle sammen meget godt kunne lide; jeg troer virkelig, at man meget godt kan lide dem som Personer betragtede, men det, som man ikke kan lide, det er deres Politik, det er deres Handlinger som Ministerium. Det er af politiske Grunde man har Mistillid til dem; men naar der bliver Spørgsmaal om at undersøge, hvorvidt der for et Ministerium har været Berettigelse og gode Grunde til at overføre de finansielle i mange og væsentlige Punkter, saa er det klart, at det kommer i væsentlig Betragtning, om den Politik, som man veed, at Ministeriet følger, stemmer med eller modstrider den, som vi, som Folkerepresentationen anseer for den rette, thi, er det Sidste Tilfældet, saa kan Ministeriet komme til at anvende Beføstninger, som vi ikke kunne erkjende for Berettigede, fordi vi ikke finde den Politik rigtig, som har begrundet disse Udgifter. Vi troe nu, at Ministeriets Politik er en saadan, at den fører os ind paa, hvad jeg og de, som ere enige med mig, ansee for at være en forbærvelig og skadelig Vej, og derfor er det, at Vi erklære at maatte sætte dem under Tilfælde for uberegtigede Overtrædelser af det bevilgede Budget.

Hans Excellence har idag, som mange Gange

tidligere, benyttet Leiligheden til at tale om „et vist Parti“ og, da han formodentlig kun her ved kan have sigtet til et vist politisk Parti, saa viser dette ogsaa, at her kun er Tale om en politisk Divergens mellem os og Ministeriet. Naar han ibrigt er saa meget vred paa „et vist Parti“, saa antager jeg, at det ikke er det Parti, hvortil Hans Excellence selv hører, men at det er „et Parti“, som er modsat hans eget Parti, men i saa Fald kan han jo ikke billigt vilde andre sig over, at det Parti, der er modsat hans eget Parti, seer skævt til det Parti, hvortil han selv hører. Det er jo en ligefrem Selvfølge. Vi have ogsaa Mistanken til „et vist Parti“, ligesaafuldt som hans Excellence, og, slaaer han om sig med at tale om et „vist Parti“, saa maa han finde sig i, at vi kaste dette Udtryk „et vist Parti“ tilbage paa ham selv og hans eget Parti.

Dernæst har Hans Excellence talt om Kongen. Jeg veed, at det er vor Pligt tillige og ligefremme Skyldighed ikke her at tale om Kongen, men det forekommer mig, at Hans Excellence ved sin Dmtale af Kongen her benytter sin Stilling til at anføre Noget om os, som vi baade ere og bør være afskaarne fra at gaae ind paa, (Hør! Hør! Formanden ringer) ja, jeg troer ikke, at det er rigtigt og ret handlet af Hans Excellence. Han veed, at paa dette Gebet kan, tør og vil Ingen møde ham, og derfor er en saadan Argumentation et Misbrug af hans Stilling ligeoverfor os. Hans Excellence støtter sig bestandigt, — naar der er Tale om hans Mening, hans Dom eller hans Fortolkning, i Modsatning til vor — paa en kommende Tid, paa Efterverdenens Dom. Ja, jeg troer, at Folkethinget ogsaa med Rørlighed kan støtte sig til den samme Dom